



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 55. S. Augustinus Cæsareæ in Mauritania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

nium hominum mediator sit, ita ut nemo ^{Sæculum V.}
 unquam sine fide in ejus merita, & sine ^{A. C. 418.}
 Gratia, quam nobis meritus est, salvari
 potuerit. Quippe Pelagius tres homi- ^{c. 26.}
 num status in Successione Sæculorum
 distinguebat, dicebatque, justos primo
 sub natura extitisse, tum sub lege, & tan-
 dem sub Gratia. Quasivero primi sola
 natura salutem invenissent, secundi so-
 lius legis auxilio, atque Gratia non nisi
 post JESU Christi adventum fuisset ne-
 cessaria.

Tandem S. Augustinus illam Pelagia- ^{c. 33.}
 norum objectionem contra peccatum o-
 riginale refutat; ex eo secuturum, ma-
 trimonium esse malum, atque hominem
 inde natum, non fore opus Dei. Docet,
 matrimonium in se esse bonum, & illud,
 quod in matrimonio est erubescendum,
 etiamsi id ipsum sit legitimum, effectum
 esse concupiscentiæ, quæ post primi ho- ^{c. 7. in fin.}
 minis peccatum supervenit. Sed hanc
 materiam postea fusiùs tractavit. Cum
 his duobus libris S. Augustinus ad Pinia-
 num transmisit omnia Acta, quibus Pela-
 gius, & Celestius in Africa, & Romæ
 damnati.

§. LV.

*S. Augustinus Cæsareæ in Mau-
 ritania.*

Haud diu post hæc S. Augustinus iter ^{ep. 190. init.}
 in Mauritaniam, in aliorum quo- ^{II. Retract.}
 rum- ^{II. c. 51.}

A a a 5

Sæculum V.
A. C. 418.

Possid. c. 14.
Baudr. de
Gest. cum
Emerit.
Sup. l. XIII.
n. 28.

rumdam Episcoporum societate, suscepit, ut ibi, quæ sibi a Zosimo Papa pro Ecclesiarum utilitate commissa erant, perficeret. Cum Cæsareæ, Provinciae Metropoli, quam hodie Tenez in Regno Algeriæ dicunt, versarentur, nuntiatur Emeritum, ejusdem Civitatis Episcopum Donatistam, modo advenisse. Is erat Sectæ illius Princeps, qui in Colloquio inter cæteros Deputatos, cæteris fortius causam defenderat. Illico Episcopi Catholici surgentes, adventantem inquirunt, & inventum salutant. S. Augustinus ait: *Ne in platea moreris, bonifacius ad Ecclesiam venies.* Emeritus facile consensit; hinc Episcopi Catholici credebant, cum ipsis communicare non detrectaturum; sed spes fefellit. S. Augustinus ad populum dicere cœpit, cuius sermonem de charitate, pace, & unitate Ecclesiæ habemus; in eo repetitur, quæ in Colloquio a Catholicis promissa, Episcopos Donatistas in Episcoporum ordine a se recipiendos, idemque nomine Deuterii Cæsariensis Episcopi Catholici rursus promittit.

Gest. cum
Em. to. 9.
Possid. ult.
c. 14.

Elapso biduo, Episcopi Catholici iterum Emeritum urgere, ut ad Communionem rediret, utque hujus invitationis argumenta superessent, colloquii instius Acta conscripta, quorum initium est: *Honorio duodecimo, & Theodosio octavo* Confu-

Consulibus, duodecimo Calend. Octob. id ^{Sæculum V.}
 Sept. 418. Cæsareæ in ma- ^{A. C. 418.}
 iori Ecclesia. Cum Deuterius, Episco-
 pus Metropolitanus Cæsariensis, Alypius
 Thagastenus, Augustinus Hipponensis, Pos-
 tidius Calamiensis, Rusticus Cartennensis,
 Palladius Sigabitanus, alique Episcopi
 in aulam convenissent, præsentibus Pres-
 byteris, Diaconis, omnibus Clericis, &
 frequentissimo populo, præsente etiam E-
 merito, Episcopo Donatista, Augustinus,
 Ecclesiæ Catholicæ Episcopus, dixit: Cha-
 rissimi Fratres mei! qui semper Catholi-
 ci fuistis, vosque qui ab errore Donati-
 starum revocati estis, aut qui adhucdum
 de veritate dubitatis! audite nos, qui ve-
 stram salutem pura charitate quærimus.
 Tum refert, quæ ante biduum acta, &
 prosequitur.

Cum Emeritus præsens sit, præsenti-
 tiam ejus Ecclesiæ utilem esse oportet, seu
 ejus conversione, seu saltem ad aliorum
 salutem. Scio vobis per calumniam fuis-
 se suggestum, vobis inquam! qui e parte
 Donatistarum stetistis, dictum vobis, nos ^{Supl. XXII}
 in illo Colloquio a Delegato sententiam ^{§. 40.}
 nobis faventem coemisse, qui aliunde no-
 stræ Communionis erat, vestris vero fa-
 cultatem, omnia, quæ cuperent, dicendi
 ademptam. Tum, conversus ad Emeri-
 tum, dixit: Colloquio adfuisti, si ibi cau- ^{S. Augustin.}
 sa cecidisti, quare hic venisti? si ea non
 ceci-

Sæculum V. *cecidiſſe credis, edic! quo pacto te victum*
A. C. 418. *exiſtines. Si dicis, te ſola adverſari-*
um potentia victum, ecce! nulla hic po-
tentiæ umbra, quam reformides. Si in-
tem veritate victum te ſentis, quare ul-
terius rejicis? Emeritus reſpondit: Ac-
tâ docent, an cauſa ceciderim, vel vici-
rim, an veritate victus, vel potentia op-
preſſus. S. Auguſtinus dixit: Quare-
gobuc veniſti? Emeritus: Ut dicam, quod
me interrogas. S. Auguſtinus: Quare,
cur veneris, niſi veniſſes, non quaverem.
 Emeritus ad Notarium, qui notis dicta
 conſignabat, monebatque, ut reſponde-
 ret, dixit, *fac, quod facis!* & obtulit.

S. Auguſtinus, cum iterum incitaret
 Emeritum, ut reſponderet, diuque ex-
 ſpectaſſet, quin unicum verbum pollet
 elicere, ad populum reſpexit, ut ejus
 ſilentium notaretur ab omnibus. Episco-
 pum Deuterium hortatus eſt, ut integra
 colloquii Acta ſingulis annis in Eccleſia
 tempore Quadrageſimæ legi juberet, ſicut

Sup. l. XXII idem Carthagine, Thagaſtæ, Conſtanti-
S. 40.
Sup. l. XXII næ, Hippone, & in omnibus Eccleſiis,
S. 29. ubi vigeſſet diſciplina, fieri ſolebat. S. Au-
 g. lypius deinde Epistolam, quam Episcopi
 Catholici ad Marcellinum Tribunalis
 te Colloquium dederant, recitavit, &
 S. Auguſtinus maximi faciebat promiſ-
 ſum, ipſos Episcopis Donatiſtis amore pa-
 cis

cis suas Cathedras cessuros. Inde nar-
 ravit, quæ inter Donatistas, occasione
 schismatis Maximiani, gesta, interpellans
 Emeritum, ut se mendacii argueret, si
 quidquam contra veritatem proferret;
 quandoquidem Emeritus inter capita Pri-
 mianistarum eminebat, ipseque in Con-
 cilio Bagajano contra Maximianum sen-
 tentiam dictaverat. Sed quidquid Au-
 gustinus diceret, Emeritus obstinate vo-
 cem tenuit, qui in Colloquio Carthagi-
 nensi loquacitate omnes superaverat.
 Propinqui quoque, & concives ejus, quip-
 pe Cæsareæ natus erat, urgebant, ut re-
 sponderet, promittentes, si ea, quæ Ca-
 tholici afferebant, refellere posset, ad
 ejus Communionem regressuros, etiam
 contempto conditionem, & bona sua
 temporalia amittendi periculo. Ipse ve-
 ro ut piscis obmutuit.

S. Augustinus, cum Cæsareæ in Mau-
 ritania moraretur, morem sustulit pessi-
 mum, a tempore immemoriali inductum.
 Nempe certamen singulis annis certo
 tempore, pluribus diebus continuis, quod
 latino nomine, Catervam, dicebant, ini-
 batur. Omnes cives, sanguine propin-
 qui, ipsi Patres, filiique adversis cohorti-
 bus divisi, tanta ferocia pugnabant, ut,
 si possent, vitam etiam adversariis eripe-
 rent. S. Augustinus pro concione di-
 cens, quanta pollebat orationis vi in hunc
 abu-

Sæculum V.
 A. C. 418.

Sup. XIX.
 §. 4.

Poss. c. 14.

Sæculum V. abusum invecus est. Populus primo
A. C. 418. acclamare; sed ipse hos plausus pro in-
 utilibus signis, quod placeret, habuit, nec
 ante destitit, donec auditores ad lacri-
 mas permovisset. Tum dicendi finem
 fecit, omnes excitans, ut Gracias Deo
 redderent. Hunc fructum fuisse sermo-
 nis sui S. Augustinus exinde post octo an-
 nos narrabat, testans crudelem abusum
 nunquam fuisse reductum.

§. LVI.

*Epistolæ S. Augustini ad Optatum
 & Mercatorem.*

Aug. ep. 190. Sancto Augustino adhuc dum Cæsarea
ad. 157. moranti, Monachus Renatus, & Episcopus
 Murellius litteras Optati Episcopi
 exhibuerunt de origine animarum, ro-
 gantes, ut, quid sentiat, aperiret. Hac
 de quæstione igitur ad Optatum rescri-
 bens, ait, nunquam se ausum fuisse hac
 de re quidquam decisive respondere,
 quod intricatissima quæstio sit, quamcum-
 que autem sententiam sequamur, semper
 servandam esse fidem de peccato origi-
 nali contra Pelagianos, quorum errorem
ep. 193. jam totus orbis condemnasset. Episto-
 lam, hac super materia tunc a Zosimo
 Papa editam, eidem misit. Hipponem
 reversus, cuidam Laico, cui nomen Mer-
 cator, respondit; qui ipsi adhuc, Cartha-
 gine moranti, scripserat de Pelagianorum